

UIT EN VOOR DE PRAKTIJK

OVER SCHADELIJKHEID VAN LICHAAMELIJKE INSPANNING, ALCOHOLGEBRUIK EN ROKEN NA EXTRACTIE

In de rubriek „Questions and Answers” van de J. Am. D. Ass. (nov. 1965) wordt de volgende vraag gesteld:

Mag een patiënt direct na extractie van enkele gebitselementen het golfspel beoefenen of is de daarvoor vereiste lichamelijke inspanning onder die omstandigheden te groot en derhalve te ontraden? Bestaan er voorts bezwaren tegen alcoholgebruik en roken na extractie en – zo ja – hoe lang dient de patiënt zich daarvan dan te onthouden?

Het door MYRON KAUFMAN gegeven antwoord luidt als volgt:

De beste wijze van verzorging zou zijn de extractiewonden te immobiliseren. De normale bloedstolling duurt ongeveer 20 minuten, maar het coagulum begint zich al spoedig (enkele minuten tot 1 à 2 uur na de vorming) terug te trekken. Door lichamelijke inspanning, als in de vraag bedoeld, zou de samenhang van het stolsel voortijdig kunnen worden verbroken. Een ander gevolg van een dusdanige inspanning is een tijdelijke verhoging van de bloeddruk, waardoor het bloeden eveneens minder snel ophoudt. Vandaar dat het raadzaam is de patiënt te adviseren, zich de eerste 24 uur rustig te houden en althans onnodige lichamelijke inspanning te vermijden.

Wat de andere vragen betreft het volgende:

Een matige dosis alcohol heeft weinig invloed op hart en bloedsomloop: hoogstens wordt de hartslag wat versneld en worden de perifere vaten enigszins verwijd. Toch kan ook dit laatste ertoe bijdragen dat de bloeding moeilijker tot staan komt, in het bijzonder wanneer het de extractie van verschillende elementen betreft. Verder heeft alcohol wel een calorische waarde, maar die is voor het weefselherstel van geen betekenis: hiervoor zou een eiwitrijke voeding vereist zijn.

Roken heeft een nadelig effect op de snelheid waarmee het coagulum wordt gevormd en op de sterkte ervan. Uit elke sigaret wordt 3 à 4 mg nicotine geabsorbeerd: onder invloed hiervan produceren de bijniere adrenaline, met als gevolg versnelde polsslagen, verhoging van de bloeddruk (vooral bij personen met hypertensie), stimulering van de stofwisseling en contractie van de perifere vaten. De door laatstgenoemd verschijnsel teweeggebrachte vertraging van de bloedstroom kan de voeding van het coagulum nadelig beïnvloeden. Bovendien gaat de contractie van de perifere vaten gepaard met verlaging van de temperatuur van het weefseloppervlak (huid en slijmvliezen) en hierdoor kan de vatbaarheid voor plaatselijke infecties

worden verhoogd. Te bedenken is ook dat door het roken het zuurstofgehalte van de mondholte daalt, waardoor wellicht de groei van anaerobe kiemen wordt bevorderd.

Ook al zullen verschillende van de genoemde factoren slechts academische waarde bezitten, toch is het goed de patiënten de raad te geven zich met betrekking tot de in de vraag gestelde activiteiten gedurende het eerste etmaal na extractie grote beperkingen op te leggen.

V.